

ERLING NORVIK - VÅR KOMMENDE STATSMINISTER?

Med kontor i Oslo og hjertet i Nord-Norge

— Vi er høvlet i et skatteuføre som er både innsatshemmende og snyterifremmende! Man har ikke forstått den beromte forskjellen mellom å barbere seg og å skjære av seg haken! I «Kongespeilet» skildres noe man kaller «år i landet» og noe man kaller «år i folket». År i landet — det kan være slikt som avlingssvikt eller økonomiske vansker — det kommer man over. År i folket, det får man f.eks. når skattesystemet, reguleringsordninger, inngrep i eiendoms- og disposisjonsretten til de grader er i strid med folks rettferdighetssans at man synes det er forsvarlig å bryte loven. Når respekten for lov og rett blir borte, da er det år i folket!

Ovenstevende er et høytemperert portrett av Erling Norvik, alias formannen i Høyre, som på andre siden av bordet roper sin politiske iver. Han har vist seg som dyktig fisker i den politiske skvalpebaljen på nasjonens scene. Nekter likevel å se seg avbilde med fiskestang fremfor Nationaltheatret. Men gjerne på rekka av ei skøyte, med et tappjern-tynget snøre nedsenket i havnegjørna sør av Oslo Rådhus.

— Joda, smiler 50-års gutten Erling Norvik, — jeg er på morsiden vadsovering i svylene generasjon, og er fra barnsben vant til å kikke østover. Men jeg kommer neppe til å få se andre H'er enn meteorologiske sådanne over Kola. Imidlertid, hvis jeg ikke skulle være optimist og være villig til å se tingene i langtidsperspektiv, så kunne jeg ikke ha vært politiker. Jeg føler meg nokså sikker på at den dag vil komme da folket i det store Sovjet samveldet selv vil sørge for i et hvert fall en noe annen farve der borte enn den du ser i dag!

— Det lå til rette for meg at jeg skulle inn i familiefirmaet. Dit kom jeg også, og sto bla. bak disk. Fra jeg var litt liten har jeg sett pris på kontakt med andre mennesker.

— Var det på den måten du lært å selge urkant varer med suksess?

— Ha! Kunsten ved å drive butikk er den at du har nettopp de varene folk er interessert i å få. Kunsten ved å drive politikk er langt på vei den samme. Jeg vil aldri hevde noe eller arbeide for et standpunkt jeg er direkte uenig i. Men det er åpenbart at intet menneske tilknyttet et politisk parti vil kunne være helt hundre prosent enig i alt det partiet står for.

— Forstått! En politiker er altså en person som dyrker kunsten å leve — om nødvendig — på tilførlegelighetsmåte? Så svar meg da på dette: Var det ren tilfeldighet at russerne «dumpet sopp» utenfor Vest-Finnmark samtidig som hoyreformannen plukket frosne multer i traktene?

— Det var nok det eneste, i all den russiske sommertrafikken på finnmarksysten, som var tilfeldig!

Vårt svar på russernes «besøk» langs nordkysten må være at vi gjør fortgang i utbyggingen av kystvaktene og overvåkingen ellers, og sørger for at vi til enhver tid har en forsvarskapasitet som setter oss i stand til omgående å gripe inn på stedet.

AV IDAR KRISTIANSEN. FOTO: ODDBJØRN MONSEN

Det er åpenbart i norsk, som det burde være i sovjetisk interesse, at man har lavspenning i nordområdene. Det er riktig av oss å fortsatt akseptere de selvpragte begrensninger av militær kapasitet, faste stasjoner og installasjoner i Norge nord for Lyngen. Sovjet har imidlertid ikke vært villig til å vise den samme moderasjon. Det er hovedgrunnen til den spenningen vi den siste tiden har opplevd.

En dårlig avtale

— Hva synes du om «grasoneavtalen» og Norges politikk for øvrig i Barentshavet?

— Jeg betrakter dagen da avtalen om en grå sone ble undertegnet som noe nær en ulykkesdag i norsk historie!

— Du er visst ikke glad i fiske-Bolle?

— Jeg har hverken kalde eller varme følelser overfor den spesielle Bolle'n du sikter til. Jeg har all respekt for ham både som fagmann og menneske. Og for at ikke det jeg kaller en ulykkesdag skal bli hengende ved Bolle, vil jeg understreke at det var en helt annen statsråd som fortø oss i ulykken.

— Som laget fiskefarse?

— He... ja, det... Hadde det ikke vært fordi det med nordområdene, avtalene og reguleringene der opp er en av de største utfordringer vi står overfor, skulle jeg uten videre ha sagt at «farse» er det riktige ord for det som skjedde! Det ligger imidlertid altfor mye tragedie i dette til at jeg kan sluke farsen. Men ordspillet er godt!

— Burde myndighetene ha valgt en steilere linje på Svalbard — jvf. Kåre Kristiansens uttalelser?

— Man må statuere et eksempel overfor den sovjetiske selvtekten. Men jeg tror det ville være et meget uegnet virkemiddel om statueringer skulle komme i form av antydninger eller trusler om at norsk basepolitikk kan bli endret som resultat av f.eks. radarsaken på Svalbard. Skal man statuere et eksempel, må statueringen og eksemplet gå direkte på et av de brudd på avtaler som Sovjet har gjort seg skyldig i der nord. Jeg er overbevist om at tiden er inne til å vise en fast holdning.

Jeg har karakterisert inngåelsen av grasoneavtalen i sterke ordelag ut fra det faktum at vi frivillig har inngått

en avtale med Sovjet som ei suinstendig ubalanseert, og fordi den bærer i seg kimen til et norsk/sovjetisk samstyre i nord. Vi har gitt russerne fulle rettigheter innenfor et kjempeområde som er ubestridt norsk territorium, mens vi praktisk talt ingen gjentyelse har fått fra Sovjet. Man kan gjenta og gjenta at dette skal ikke få betydning når den endelige grenselinje skal trekkes. Men selv om jeg skulle leve til jeg hadde gjennomsnittsalderen for den mannlige norske befolkning i Norge, er jeg slett ikke sikker på at jeg får oppleve den begivenheten. For hvis det er noe Sovjet har nok av når det gelder forhandlinger, er det tid. Og hvorfor i all verden skulle de haast på for å få en permanent avtale, når de har fått en midlertidig avtale der opper som vel er bedre enn de selv egentlig hadde drømt om å få?

Steen er ingen mygg

— I din «Sommerdagbok» i Dagbladet — 77 skrev du blant annet: «Øg myggen — som ved siden av Høyre er det verste Reiulf Steen vet, skremmer ikke en finnmarksperson. Selv opplever jeg for øvrig myggen og Reiulf Steen på omtrent samme måte: Stikkene er stort sett uførlige, men den evindelige summingen er irriterende!» Har du samme oppfatning av Reiulf Steen i dag?

— Jeg har samme oppfatning av myggen i dag!

— Er han da en mygg?

— Neida! Reiulf Steen er ingen mygg! Men jeg synes ofte at det både er journalistisk morsomt og politisk effekt å velge det ordspillet, det karakteristikk-grunnlag man blir angrepet på — at man svarer på samme måte. Det er i den sammenheng uttalesen hør ses. Men la det være klart: Reiulf Steen er ingen mygg — selv om summingen hans irriterer mer enn stikkene!

Til Aftenposten sa du samme sommer: «Men legg merke til hvem de bruker bildet av på sine plakater, en smilende og beroligende Nordli som også jeg menneskelig har nesten bare godt å si om. Det er ikke mange sosialistiske trekk i det ansiktet.» Hvem er det Høyre bruker på sine plakater?

— Vi bruker —

— En smilende og beroligende hr. Norvik?

— Jeg må mista at mitt ansikt er å finne på svært mange plakater. Og... jeg skjønner egentlig ikke hvor du vil hen?

— Er det galt av Arbeiderpartiet å bruke en smilende Nordli når Høyre bruker en smilende Norvik?

— Neida! Man skal bare forlange at inntrykket man har av den person som er avbildet i stemmetiltrekkesøyemed, må være i full overensstemlse med de politiske hovedsakene man kjører i en valgkamp! Arbeiderpartiet kjørte en knallhard radikaliseringslinje som etter min vurdering ville føre til en ytterligere opphoping av makt hos Staten og politikerne. Det var Reiulf Steens linje man rent politisk kjørte. Men man brukte det beroligende Odvar Nordli-bildet i salgsøyemed.

— Det er kanskje noe nærmere en skriftefil at det i dag heter «statsminister Nordli». Det skulle vel hete «statsminister Norvik»?

Pause... Og smil nedover bordkanten...

— Kunne du ha tenkt deg å overta jobben?

— Du spør så vanskelig — nå må jeg få tenke meg om!

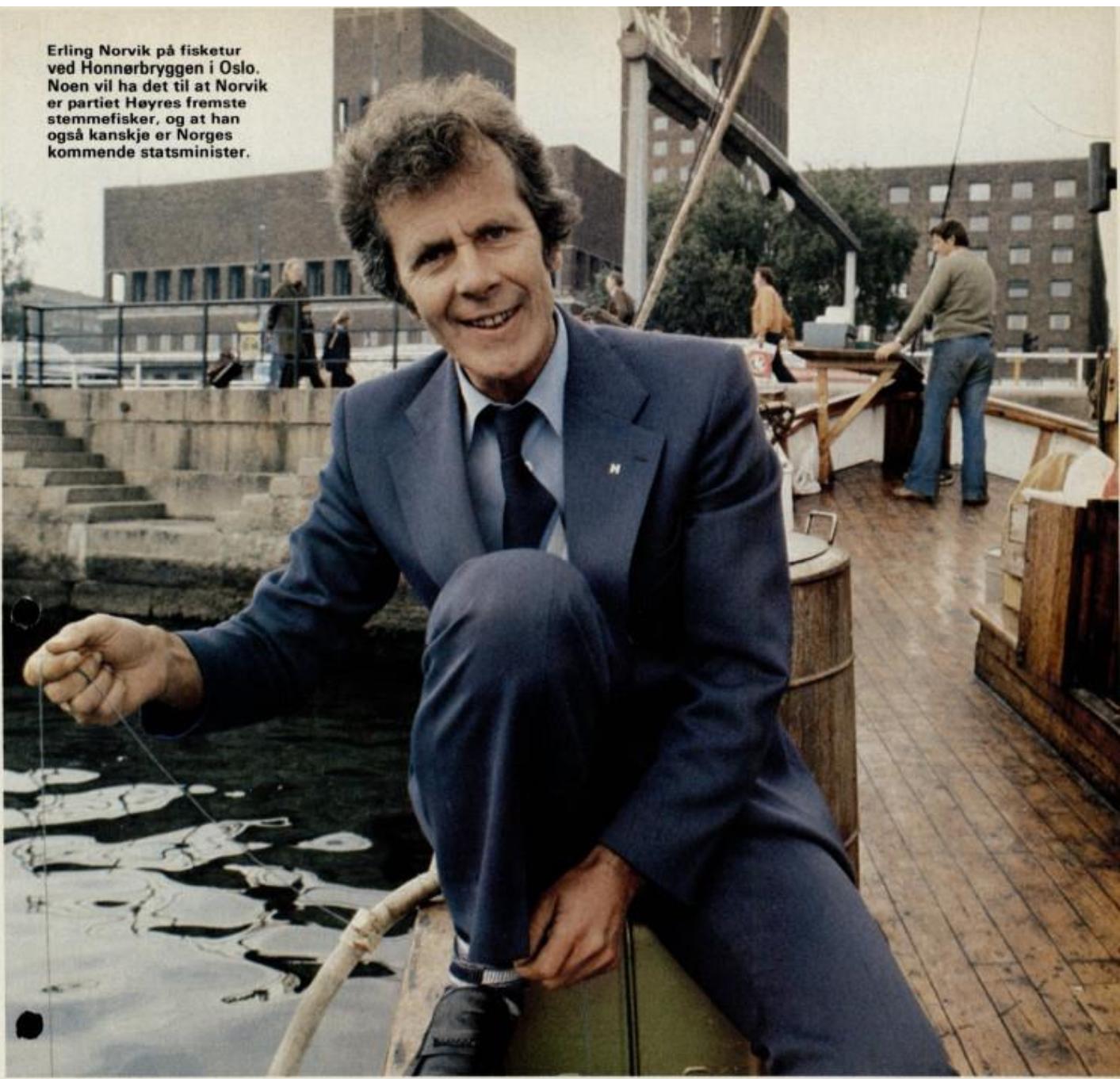
— Han gjør så, vadsoveringen, for han er rede for et politisk svar:

— Det er dessverre ingen skriftefil at statsministeren heter Odvar Nordli. Men det er en urettferdig valgøring som gjør at landet i dag har en statsminister som ikke har en stor (H) i parentes etter navnet sitt!

— Også Gunnar Stålsett er finnmarking. Hva kommer det av at store politiske partier som tradisjonelt ikke står særlig sterkt i vårt nordligste landsdel henter sine formenn fra fjæresteinene der opp?

— Jeg er så ubeskjeden å tro at jeg ikke er blitt formann i Høyre fordi jeg er finnmarking. I alle fall ikke bare derfor. En annen sak er at jeg har hatt den lykke å bli født, vokse opp og starte yrkesaktiviteten i Finnmark. Jeg tror at nettopp under så små forhold som vi har der opp, under forhold som er fattige på så mange slags oppkonstruerte ferdigpakkeopplevelser, kompenserer man blant annet ved selv å stå for en del aktivitet. Dernest er man mye mer avhengig av hverandre, man kommer hverandre inn på livet og lærer å ta hensyn og lytte til hverandre. Jeg tror min geografiske bakgrunn har bidratt meget sterkt til å forme meg både som menneske og politiker.

Erling Norvik på fisketur ved Honnørbryggen i Oslo. Noen vil ha det til at Norvik er partiet Høyres fremste stemmefisker, og at han også kanskje er Norges kommende statsminister.

Det koster mer i Finnmark

Mens vi ennå befinner oss nordpå — hva synes du om fylkesmann Aunes forslag om 50 prosent mindre skatt for befolkningen i Finnmark?

— Det er nok satt på spissen. Jeg skulle tro fordi han ønsker å fokusere et problem som er svært alvorlig — nemlig at på en rekke områder koster det vesentlig mer å bo i Finnmark enn i andre distrikter av landet. I tillegg har man slikt som klima- og avstandsproblemer — noe som etter hvert vil føre til mangel på flere yrkesgrupper enn bare leger og herrer. Det som må til, er full kompensasjon for de faktiske merutgifter. Dernest må vi gjøre langt, langt mer med avstandsproble-

mene! Det går simpelthen ikke an at det skal koste like meget å reise turretur Kirkenes-Oslo med fly som turretur Oslo-New York! Og sierlig er det i Norge politisk uakseptabelt når SAS i Danmark og Sverige har kommet med virkelig gunstige tilbud. Jeg akter å forfolge denne saken helt til vi oppnår noenlunde lik behandling i alle de tre land bak SAS!

— Apropos samarbeid. Du skrev i fjor om samarbeidsavtalen med Kristelig Folkeparti og Senterpartiet slik: «Denne avtalen er bindende for Høyre, og det vil den vel vise seg å være også for de andre?» Du virket ikke absolutt overbevist om at avtalen skulle holde!

— Straks Stålsett kom med sitt utspill den han sa at umsett hvor sterkt Høyre kom ut av valget vil Høyre ikke kunne få statsministeren, sa vi fra at dette er klart brudd på for-

håndsavtalet mellom de tre partiene. Gikk man til velgerne og ba om råd, og Høyre så kom ut av valget så sterkt som Stålsett fryktet — eller trodde, så kunne man ikke etterpå si at vi lyter ikke til velgerne likevel! Den setningen du sitterte, var fra min side ment som en utstrakt hånd til Stålsett: Kom nå igjen, damp deg, bekreft at også du står på avtaLEN! Det er gatt omrent to år siden Stålsets ultimatum. Det har aldri vært gjentatt. Tvert imot! Man kan ikke leke med velgerne!

— Over til din barndoms Finnmark. Du trekker stadig nordover?

— Hjertet mitt er der opp! Jeg kommer aldri til å bli annet enn finnmarking av innstilling, uansett hvor jeg bor i landet! Og en annen ting: Når jeg oppdager at en eller annen nordfør virkelig lykkes, enten det nå er en Kirsti Sparboe, en Harald «Dutte» Berg, en Bjørn Wirkola,

eller andre på helt andre områder — da føler jeg virkelig varme! Vi kan, vi også! Jeg blir oppriktig glad når en eller annen nordfør virkelig slår igjenom!

— Så er du selvfolgetlig også glad for at Erling Norvik har slått igjenom?

— Selvfølgelig synes jeg det er hyggelig at jeg er kommet til topps innen det faget som nå engang er blitt mitt. Men la meg også åpent si at blant de momenter som forte til at jeg sa ja til å være formannskandidat i partiet, og følgelig måtte si nei til stillingen som sjefsredaktør i Adresseavisen, lå også dette at når nå en finnmarking hadde en mulighet til å bli formann i et parti, ville det være meningslest å si nei takk! En «barriere» burde brytes også på dét området!